

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în săptămânii.

Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

N-rii de Duminică 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:

Pe un an 40 franci, pe șase

luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.

N-rii de Duminică 8 franci.

Se prenumără la toate oficiile

postale din țară și din afară

și la dd. colectorii.

Abonamentul pentru Brașov

administrațiunea, piața mare,

Târgul Inului Nr. 30 etajul

I: pe un an 10 fl., pe șase

luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.

Cu dăru în casa: Pe un an

12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni

3 fl. — Un exemplar 5 or. v. a.

sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt

la se plăti înainte.

Nr. 203.

Brașov, Mercuri, 13 (25) Septembrie

1895.

Răspunsurile monarhului.

Încă cu mult înainte, când s'a aflat mai întâiu, că Majestatea Sa cu ocaziunea manevrelor va visita éráși Clușiu, foile ungurești de acolo diceau, că însemnătatea acestei vi-site are să fiă mare și că printr'ensa se va pecellui din nou din partea coronei politice, care prin maghiarisare și centralizare voesce să crezee statul unitar național maghiar.

Totă însemnătatea politică a vi-sitei de Duminecă a monarhului se concentrează în răspunsurile, ce le-a dat Majestatea Sa diferitelor deputațiuni, cari l'au salutată. În ce privește aceste răspunsuri, putem dice, că nu s'a ivit nimic nou, ori chiar neașteptat, în raport cu declarațiunile făcute la asemenea ocaziuni în anii trecuți; ba se pare, că ministru-președinte Banffy a voit anume să se arate, că direcția politică a guvernului liberal unguresc a rămas neschimbată. De aceea în două răspunsuri: unul adresat Metropolitului român din Sibiu și altul episcopului săsesc de-acolo, s'au reimprospătat chiar răspunsurile majestatică de acum opt ani, ca să se vadă, că și Banffy mână carul statului tot în aceeași direcțiune, ca și Coloman Tisza, în ce privește mai ales politica față de naționalități și confesiuni.

Așa-déră nici o schimbare, aprópe aceleași cuvinte, aceleași așteptări și dorințe: credința cătră tron, respectul legilor, iubirea cătră patria comună și împlinirea datorințelor patriotice. Acesta este tenorul fundamental al răspunsurilor, ce s'au dat din partea Majestății Sale celor două confesiuni române.

Se observă însă și în aceste răspunsuri ore-care deosebire, ce este accentuată și din partea foilor din Clușiu. Deputațiunea bisericeii române gr. or. i s'a dat un răspuns mai dojenitor și în legătură cu îndatori-

rile, a căror împlinire se cere, se mai exprimă și așteptarea, că membrii clerului „vor întrebuița marea lor influință asupra credincioșilor numai în direcțiunea indicată.”

În răspunsul dat deputațiunei bisericeii săsesci din Ardeal se accentuează, din contră, cu semne de mulțumire și aprobare atitudinea credincioșilor sași, „de-o lege și de-o rassă”, și se constată, că ei au co-răspuns așteptării, căreia domnitorul i-a dat espresiune înainte cu opt ani.

O fôia din Clușiu, dice, că deosebierea acésta în tonul, în care au fost adresat diferitele răspunsuri, este o dovadă, că politica guvernului față de naționalități nu este, decât o imitare a politiceii lui Metternich, de „*divide et impera*”.

Nu puțin i-a supărat pe șovinistii clușeni împrejurarea, că episcopului sas Müller „i-s'a permis” să-și țină vorbirea de salutare în limba germană și că Majestatea Sa i-a răspuns tot în limba germană.

Bate la ochi, ce e drept, că Metropolitii români, cari representă peste trei milioane de suflete, nu s'au bucurat, în ce privește limba, nici de cea mai mică atențiune, pe când episcopului evanghelic săsesc, care păstorește numai două sute de mii suflete, i s'a recunoscut dreptul deplin, ce-l are, pe basa autonomiei bisericescși și în privința limbei.

Dreptul îl au și confesiunile noastre române, de ce nu și-l exercitează, de ce nu și-l apără și nu și-l reclamă față de guvernul și cu tronul?

Cu acésta importantă cestiune, pe care am mai discutat-o și acum opt ani, va trebui să ne ocupăm mai pe larg, trăgând tot-odată și resultanta din enunțațiunile dela Clușiu, făcute sub răspunderea guvernului, pentru a marca adevărata noastră situațiã politică de astăzi.

Majestatea Sa la Clușiu.

În legătură cu raportul nostru de ieri, publicăm aci după foile ungurescși din Clușiu următoarele amănunte asupra petrecerei Majestății Sale în Clușiu:

Duminecă la 1 oră p. m., după ce isprăvi cu primirea deputațiunilor și după ce luă un mic dejun, monarhul visită mai întâiu *spitalul militar*. Aci a visitat cu deamăruntul toate odăile bolnavilor, întrebând pe fiă-care militar bolnav, că ce-i lipsesce. Atât cu bolnavii, cât și cu ministrii Banffy, Josika și Perczel, cari îl însoțiau, cum și cu toți ceilalți din jurul, seu monarhul a vorbit aci *numai unguresce*, — împrejurare, care e amintită cu deosebită satisfacțiune din partea foilor ungurescși. S'a întâmplat și cazul caracteristic, că unul dintre gregarii bolnavi, care pe semne era român, fiind întreat de monarh în limba maghiară asupra stării sănătății sale, acesta n'a răspuns nimic, ca și cum nici n'ar fi auzit cuvintele monarhului. Bietul oștaş nu înțelegea unguresce și a trebuit să răspundă colonelul pentru el.

De aci monarhul a mers la *institutul de surdo-muți*, ale cărui temelii s'au pus în 1887 din darul făcut de monarh cu ocaziunea visitei sale din acel an. La intrare, cei 42 elevi surdo muți, câți se află actualmente în institut, salutară pe monarh cu un întreit „*Eljen a Király*”. Hegedüs, deputatul, care asemenea însoția pe monarh ceru atunci voia dela Majestatea Sa, ca unul dintre elevii surdo-muți să-l feliciteze cu graiu viu. Monarhul s'a învoit și unul dintre elevii cei mai deștepti, care este un băiat român de 14 ani, cu numele *Ioachim Păuț*, de nascere din Orăștia, a salutat pe domnitor printr'o vorbire ungurescă, rostită clar și sonor. Vorbirea băiatului român, veți bine, a făcut bună impresiune; ea a dovedit, ca acel institut soie face nu numai progrese umane, ci și — de maghiarisare. Monarhul a făcut băiatului un dar, apoi a întreat pe conducătorii institutului, decât pot fi instruiți toți băieții ca să vorbească cu glas tare, și de oând s'a introdus la surdo-muți vorbirea cu glas, în locul celei cu semne.

A mai visitat monarhul *noul institut teologic reformat*, apoi institutul „*Kalazanti-num*”, înființat anul trecut, care în prezent are 26 ascultători, ce studiază teologia în legătură cu universitatea, în timp de 4 ani; în fine a visitat *noul edificiu universitar*, unde mai mulți profesori universitari l'au întâmpinat în „*diszmagyar*”, ér la 3 ore p. m. a plecat spre Huedin.

La plecare, ordinea a fost aceeași, ca și la sosire: înainte mergeau patru polițiști călări, apoi trăsura căpitanului de poliție, a fișpanului, a primarului orașenesc și apoi a Majestății Sale, care și acum avea la stânga sa pe Banffy. În tot drumul până la gară i s'au făcut mari ovațiuni. În sala de așteptare, monarhul observând pe Metropolitii Miron Romanul și Victor Mihalyi, le făcu un compliment salutându-i afectuos. Trenul plecă punct la 3 ore, luând loc în cupeul de al doilea ministru președinte Banffy, care la plecare încă a fost aclamat de public.

Cu ocaziunea primirii deputațiunilor, Majestatea Sa s'a întreținut mai mult seu mai puțin cu o mare parte a membrilor din deputațiune. La primirea deputațiunei bisericeii române gr. or., monarhul a agrăit pe Metropolitul *Mihalyi*, pe episcopii *Pavel* și *Seabo*, pe canonicul *Hossu* și pe vicarul capitalar *Petru Pop*. La primirea deputațiunei bisericeii gr. or., Majestatea Sa a agrăit pe Metropolitul *Miron Romanul*, întrebându-l despre starea sănătății; pe vicarul-archimandrit *Pușcariu* l'a întreat despre starea afacerilor bisericescși, pe asesorul consistorial *Voileanu* despre starea școlilor, pe directorul seminarial *Roșca* despre starea seminarului.

În deputațiunea unitarilor, aflându-se și doi membri din Trăcșu, monarhul le duse: „Așa-déră, că comuna d-vóstră este cu totul maghiară?”

La primirea deputațiunei israelite, înainte de felicitare, un rabin își ceru voia să binecuvinteze pe monarh. — „*Tessék*”, îi duse monarhul. Atunci rabinul rosti o rugăciune, la al căreia sfârșit monarhul duse: „*Amen!*” După asta un alt jidan rosti vorbirea, după care monarhul s'a întreținut încă cu vre-o 6 membri din deputa-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

O femeie tare.

Șchiță de Paul de Schönthan.

În anii trecuți îl numeau pe el „*frumoso Gabriela*”, căci el chiar ca bărbat își păstrase frumuseța sa ore-cum femeiescă, figura sa era delicată, ființa sa era sficioasă și amabilă. De însurase la vârstă la 30 de ani cu o femeie, care era tot atât de bătrână și aprópe de două-ori mai mare ca densusul; după motivele acestei legături nimenea nu a cercetat mai cu deamăruntul, pôte să fi fost de oeva interes, căci el avea un bun nume și iluziuni; Clotilda însă, puternică colosală, „supra femeie”, fusese o veduvă bogată. Amicul Gabriel a vorbit numai odată despre căsătoria sa în cercul amicilor sei intimi. Imi aduc încă bine aminte de povestirea lui, și de aceea voesc să o spun, fiind-că pôte să fiă interesantă. Etă ce ne spuse amicul Gabriel cu vocea sa lină și bolnăvicioasă:

Intemplantarea e miraculoasă, nu a-și fi crezut nici-odată, că voi avea o astfel de femeie — un colos! Spătosă și mare cât un uriaș, puternic dezvoltată, când vorbea ou alți bărbați, trebuia să-și plece capul, mâinile ei erau încă-odată ca ale mele, purta mănuși cu numărul de șapte și trei pătrari. Clotilda nu era grasă, era însă ososă și musculară și se bacura de puterea ei de a sparge nucii între degete; unul dintre cele mai plăcute experimente era pentru ea să ridice cu brațele de cap. Decă n'a-și fi protestat, scie Dumneșeu, ce ar mai fi făcut cu mine! Ea avea un organ sonor, o urmă de mustață blondă deasupra buzelor, și urmă de barbă pe obraji; făcea niște pași mari ca un soldat de gardă, era o înuotătoare de prima forță, singura damă despre care aușisem, că se „oufundă” bine, atară de aceea fuma, și încă țigări de foi, cu deosebire oând își vedea de atacerile ei casnice, seu oând se îmbrăca. În astfel de momente da capul într'o parte și închidea un ochiu, din cauza fumului gros, ce eșea din țigară. Nici-odată nu mi-a plăcut, și cu deosebire, când în sêra de

nuntă mirésa mea mi-a luat repede port-tabacul și cu o mină cunoscătoare își alese țigări. Tot-déuna mirosea a tutun. Cu deosebire în sêra de nuntă!...

Imi aduc aminte, că tovarășii noștri la aușul acestor cuvinte au fost atât de indisoreți, ca să cêră a le face o des-criere.

Amicul Gabriel ne și împărțăși unele detaluri.

„Ne-am căsătorit, mai înainte de a ne întocmi o locuință”, — duse el; „voiam mai întâiu să călătorim un pătrar de an, o jumătate de an...”

Și astfel toate se petrecură în hotelul din X; și părinții mei veniră acolo; bătrâna mea mamă se spăria grozav când Clotilda intră pe ușă și apoi așânti asupra mea o privire de reproș și de compatimire, o privire pornită din nemăsurată iubire maternă, care te avertissează de pericole și te mângăie și te întăreșce în nenorocire.

Cununia se săvârși fără nici o manifestățiã de forță din partea soției mele, căci după ceremonia sfântă, salutarăm în mod privat pe preotul, a căruia mână

Clotilda o strinse atât de tare, încât servitorul lui Dumneșeu scóse un țipet de durere nu prea creștinesc.

Tinêra mea soție era frumoasă, ou o figură de regină — ca două regine la un loc. Pentru prima-dată vèqui gâtul ei alb, muschii ei puternici, pe cari, când îi mișca așa în glumă, formau nișce lucru de o tãriã estra-ordinară. Nu aflai inelu de ovin-cios, ca ea să permită domnilor să-i stringă muschii. Bustul ei colosal stêrnea senzațiã și confusiune; directorul hotelului mă felicita pentru căsătoria, și dicea, că de șese-spre-dece ani, de oând pórta acest oficiu, nu mai vèduse așa ceva.

„Sede Clotilda pe perini?”, întrebă tatăl meu. Ea însă sta pe scaunul gol, căci era atât de mare.

Acéști senzațiã și putere covârșitoare a Clotildei, trebuie să marturisesc, eser-citau o presiune ore-care asupra mea. Ea observă acésta. „Ești atât de tăcut, Gabi? — Ce ai Gabi? Atât de tăcut tocmai în cea mai frumoasă și a vieții tale? — Nu fi copil!” imi șoptea ea din când în când, se înțelege, cum scia ea să „șoptească”. Măr-

țiune. E de observat, că acum s'au prezentat și Jidanii pentru întâia-ori înaintea monarhului ca corporațiune deosebită, alături cu celelalte confesiuni din țară.

La deputațiunea „Kulturegylt“-ului, după răspunsul dat deputațiunii, monarhul pași spre președintele conte Bethlen Gábor, întrebându-l despre starea societății. Când i-se spusese, ce avere are „Kulturegylt“-ul și cât a cheltuit până acum pentru scopuri „culturale“, monarhul duse: „În tot-deuna, pe cât timp reuniunea va lucra în asemenea direcțiune, poate conta la sprijinul meu.“

CRONICA POLITICĂ.

12 (24) Septembrie.

În ziua de 26 a lunii curente se va întruni camera ungară. Guvernul va face propunerea, ca să se pună imediat la ordinea zilei cele două proiecte de legi bisericesci politice încă nedebătute, adică: *receptiunea religiei israelite și liberul exercițiu religios*. Îndată după aceea ministrul de finanțe Ladislau Lukács va așterne preliminarul de buget pentru 1896.

În 20 c. s'a distribuit pastorală comună a episcopilor catolici, în care se precizează ținuta preoției catolice în fața nouelor legi bisericesci politice matrimoniale. Preoțimea e provocată să păzescă și de acum înainte acele principii fundamentale, care s'ar garanteze ca garanții a curățeniei vieții familiare nepătate. Pastorală e subscrisă și de prelații români Victor Mihalyi, Mihail Pavel și Ioan Szabo, precum și de Petru Pop, vicarul capitular din Lugos.

Diarul german „Berliner Politische Nachrichten“, care stă aproape de guvernul german, scrie într'unul din ultimii săi numeri contra veleităților federaliste, ce s'ar propaga în organele naționaliste din Ungaria. Etă ce dăce, mai ales cu privire la Români: „Totmai când regele Carol al României făcu o vizită împăratului-rege Francisc Iosif, în cestiunea intrării României în tripla alianță, *iredentiștii români vorbesc negenat de federalism în Ungaria*. Tot în înțelesul acesta a vorbit și ultra-serbescul „Zastava“, Europa însă nu poate simpatiza cu astfel de aspirațiuni româno-serbo-panslaviste. *Orî-ce formă de stat federalistă ar aduce cu sine sferticarea regatului sf. Ștefan, și de aceea monarhia, astăzi mai mult ca ori și când, are lipsă de un stat ungar unilar puternic și priedin triplei alianțe. Puterea unității e asigurată numai prin hegemonia nefermunită a seminției maghiare. Punctul de gravitate al monarhiei zace deci în Ungaria; și cel ce dorește prosperarea triplei alianțe, acela trebuie să apröbe un guvern ungar, care e destul de tare, pentru de a-se opune cu energie veleităților ultramontane. Baronul Bánffy este bărbatul, a cărui activitate poate umple cu încredere pe toți amicii triplei alianțe.*

Diarele catolice sunt indignate de vorbirea lui Crispi, ținută cu ocaziunea desvălirei momentului lui Garibaldi. În cercurile catolice-conservative se afirmă, că Crispi prin vorbirea acésta a comis o mare greșelă de tact. Se dăce, că ministrul-președinte italian a vorbit de „sclăvia“ Romanilor sub domnia Papei, și că ei au fost „sclavii unui fanaticism cosmopolit“. Dăce, că apărătorii Papatului „au luat misiunea barbară de-a reintroduce tirănia preoțescă“, că puterea lumescă a scaunului sânt nu este pretinsă pentru scutul și vađa religiunii, ci din motive omenesci; că principiele lumesc nu pöte fi sânt și infalibil.

Președintele de până acum al senatului frances, Challemeil-Lacour, a renunțat la demitatea sa. Se amintesc de candidați pentru acest post, afară de Waldock-Rousseau, pe care îl recomandă însuși Challemeil, și senatorii Magnin și Loubet, care în anii din urmă a fost în mai multe rânduri ministru. Se dăce, că pe Challemeil-Lacour l'a intristat într'atâta de adönc mörtea unei prietene a lui, încât a hotărît să se retragă cu totul în singurătate.

Două voci din presa jidano-maghiară asupra cestiunii române.

Presă din Ungaria se ocupă în timpul din urmă mult cu cestiunea română, și mai ales după liberarea întemnițaților politici români, osândiți în procesul Memorandului. Va fi de interes a cunoșce modul, cum au început diarele jidano-maghiare a tracta și a vorbi acuma despre Români și aspirațiunile lor; de aceea vom reproduce aci unele pasagii mai marcante din articoliile de fond a celor mai de valöre și mai mari două diare din Budapesta.

„Fester Lloyd“, organ guvernamental, scrie în articolul său de fond dela 21 c. între altele următoarele:

Ni-ar veni aproape să rugăm pe cetitorii noștri să ne scuze, că ne-am ocupat în timpul din urmă atât de mult cu așa numita *cestiune română*, care în înțelesul, în care o iau unii politicieni români, pentru noi nu există, deörece noi cunoșcem cetățeni de naționalitate română, dör nu cunoșcem absolut nici o deosebire între aceștia și între cetățenii ungari de altă naționalitate. Tot ce pretind compatrioții români pe baza legilor existente, li-se dă necondiționat, dör ce trece peste acestea, nu pöte fi nici decum obiectul unei discuțiuni, cu atât mai puțin al unei *prtractări*, deörece nu e compatibil cu idea de stat ungar. Acesta e politica noastră și a *fid-cărui* guvern ungar, să iasă el din orî-care partid. Deci cu partea principiară am isprăvit'o, și nici evenimentul mai recent: liberarea martirilor, nu ne-ar face să ne ocupăm din nou cu acésta cestiune, decât nu s'ar vorbi

despre ea și acum încă förte mult prin organele ungare și române.

Aprobăm, că guvernul ungar a mijlocit agrățiarea așa numiților „martiri“, tot așa aprobă acésta și întröga presă ungară, de unde se pöte vedé, că în Ungaria nu există dispozițiă dușmănosă față cu Români. Ce se ține personal de martiri, ei nu ne împörță, ne sunt indiferenți, și vom fi mulțămiți, decât de acum înainte vor umbla pe cale legală. Nici aceea nu ne împörță, că diare române vröu să detragă din meritul guvernului ungar, dăcend, că grățiarea s'a făcut la inițiatiua regelui Carol, când a fost la Ischl.

În mânia acestor sciri tendențioase, Români liberăți au trimis pe doi domni dintre ei la ministrul-președinte ungar, spre a-i mulțămi pentru recomandarea grățiarei, și spre al ruga să ducă adresa lor de mulțămiță la treptele tronului. Suntem mulțămiți, că domni români, deși târziu, dör în fine au aflat calea corectă, ne care trebuie să mergă, și de sigur că adresa lor nu conține alt-ceva, decât singură mulțămiță, oăci alt-mintrelea ministrul-președinte ar fi respins'o.

Diarele române manifestă, ce e drept, mulțămiță față cu monarhul pentru grățiare, dör trec peste punctul, că guvernul ungar a luat inițiatiua în acésta afacere, ca și când nu ar sci, că în acésta *țără orî-ce act politic al monarhului este de a-se reduce la propunerea consiliilor responsabili*. Cercurile șoviniste ale României sunt rușinate, că s'au îndoit în procederea înțeleptă și tacticösă a guvernului ungar, precum și în timpul nobil al monarhului; și asta e caracteristica sufletelor mici.

Cu töte aceste noi nu credem, că „nu se va schimba“ nimic în politica României față cu noi. Deöcă odată martirii își vor fi jucat rolul și vor merge acasă, atunci töte elementele române înțelepte vor veni la convingerea, că de puțin le-ar folosi, decât s'ar continua în infinit comediile, care de atâtea ori au provocat severitatea legii. Statul ungar n'a pierdut nimic în acésta luptă, și nu se teme nici de continuarea ei.

Un colaborator al föiei „Budapesti Hirlap“ a avut diarele trecute un interview cu cei mai de frunte dintre liberații români. Întrebați, despre modul cum înțeleg situațiä, ce s'a creat prin grățiare, d-ni Dr. Rațiu, Dr. Lucaciu, Dr. Mihali și Patiția au răspuns, că prin grățiare s'a creat o situațiä politică, ce învölve multe cestiuni interesante și de importanță principiară, declarând în același timp, că se vor bucura, decât grățiarea ar servi ca întrodúcere pentru o înțelegere reciprocă, ca să se evite frecările politice de până acum. Asupra modalităților acestei înțelegeri reciproce liberații

au dăc, că aceste sunt diferite. În primul rând presă este calea, ce pöte prepara o înțelegere reciprocă, discutând cu obiectivitate cestiunea naționalităților. Prin modul cum a scris până acum presă maghiară despre cestiunea naționalităților rezolvarea acestei probleme nu se pöte promova. Un mijloc pentru a prepara *impăcuierea* ar fi *revisuirea legii electorale*. La acésta corespondentul föiei unguresci puse întrebarea:

— Înțelesul declarațiunii D-Vöstre este, că fără de revisuire nu veți renunța la pasivitate?

— Förte natural, oăci fără de acésta nu putem alege, și ast-fel nici nu putem fi reprezentați, ceea-ce este egal cu aceea, oă nu putem vorbi la locul competent, adică în parlament, asupra rezolvării cestiunii.

— Cu acésta domni dăce, că nu din principiu politic v'ați alipit de pasivitate?

— Din silă am fost pasivi, deörece ađi nu numai legea electorală este nedreptă, ci și procederea la alegeri ni-a făcut imposibil până acum și ne face și ađi imposibil alegerea liberă. Acésta la tot cazul este *sine qua non-ul* rezolvării cestiunii de naționalitate. Numai decât acésta condițiä se va fi împlinit, se pot desbata amănuntele acestei însemnate cestiuni, precum e d. e. eșecutarea legii naționalităților, respective lărgirea ei, îndreptățirea limbei române, cauzele scolare și de autonomie bisericescă și celelalte pretensiuni juste...

În numărul său dela 22 Septembrie n. „Budapesti Hirlap“ se ocupă la loc de frunte cu acésta convorbire, scriind un articol intitulat „Martirilor Români“. În primul rând föia ungurescă își desvölță păreriile referitor la atitudinea pressei, dăcend, că nu presă maghiară, ci cea română a fost și este provocătoare în discutarea cestiunii, ce agită așa de mult spiritele. Vorbind apoi despre a doua condițiä a împăcării, adică despre revisuirea legii electorale, și în legătură cu acésta despre pasivitate, dăce între altele:

Mult ventilata cestiune a legii electorale, n'are nimic cu pasivitatea Românilor deörece se scie, că legea electorală s'a adus în 1874, pe când Români au declarat pasivitatea în Martie 1869, adică totmai cu cincî ani înainte de aducerea legii electorale. Și au declarat'o acésta numai decât după votarea liberalei legi de naționalitate. De ce? Fiind-că acea lege de naționalitate li-a fost lor și atunci prea puțin și pretindeau și atunci autonomia Ardealului. Așa-döră cauza pasivității lor nu este legea electorală, ci autonomia Ardealului. Acésta au pretins'o nu numai în Miercurea, ci și după aceea în programul dela 1881 din Sibiu, în Replica, în Me-

turisesco, că aceste îmbărbătări amicale, mă deprimără și mai tare, înainte cu cât-va timp fusesem la o cunună, unde însă bărbatul vorbea așa, dör nu femea.

Clotilda beu mult. ea putea suporta masse enorme și ridea mult și puternic. O rudenă aduse conversațiunea la probele de forță și îndată se oferî următorul tablou: Clotilda și căți-va bărbați stau cu fețele seriose, ținend cu mâna întinsă o sticlă de sampaniă gölă. Alți bărbați țineau césornicele în mână și controlau, cât ține fiacare. Soția mea bătü pe toți concurenții cu 3/4 minute. După aceea începü dansul

„Vei fi obosit“, dăce ea cu vocea pe jumătate, după ce dansase o tură de vals cu mine, și mâne dimineță la 9 trebuie să fim la gară — hm ce dăci, Gabi? Tonul ei deveni tot mai confident, mai șoptitor. Noi dispărurăm *sans adieu*. Un pătrar de oră după aceea urcarăm scările hotelului, carî trosnau, sub pașii soției mele, imi pare că și scările de pötră trosnau.

Ea deschise: nu soiu, făcut'a acésta prea tare, orî că a scuit cheia de trei ori, destul, că cheia se îndoise în broșcă. Mare perplesitate. Clotilda era pentru spargerea

ușei, dör hotelierul o reținu dula acésta. Căutară altă cheia și în fine deschiseră o altă ușă spre a intra în camera noastră și noi rămăserăm singuri.

Clotilda voia să împacheteze. Ea își schimbă toaleta ei de mirésă cu o haină mai comodă și cu nisce pași grei și resunători mergea de colo până colo prin camera și în adevăr împachetă tot bagajul pentru călătoriä.

„Thildi“, dăsei eu, îndrăsnind pentru întâia oră să pronunț acest nume de drăgostire, „încă n'am vorbit de loc despre acésta, dör acum te întreb: mă iubesci tot atât de mult, ca pe înteuil bărbat?“

Tênăra mea soțiä scupă odată, ea cum fac fumătorii, și aruncând o privire amicală, asupra mea, care eram în pat, imi dăce:

„Dör, Gabi, cum poți să întrebî așa ceva, — nu ți-am promis, că voesc să te fac fericit!“

Intr'aceea fui abătüt print'un sgomot suspect, ce venea din dulap: trebuie să sciți, că eu urăsc șöreceii.

„Ei, culcăte!“ dăce Clotilda și se in-

törse pe partea cealaltă, făcend să răsune töte arcurile patului.

— „E după dulap“, dăsei eu după un timp öre-care.

— „Ah, ce spui, fi liniștit!“

— „Pariez pe orî-ce!“ Și dăcend aceste aprinsei o luminare.

Clotilda începü să injure. „Va să dăce tu voesci să mă convingi, că nu e nimic“, dăce ea sculându-se din pat. După aceea luă dulapul și-l aședă doi metri de parte de pat.

„Veđi tu — nici un puiu de șörece — dormi așa-döră și fi liniștit.“

„Încet, Thildi“, o rugai eu cu sfiälă, când din poziția ei găcii, că are intențiunea, că voesc a se pune cu corpul ei greu în pat.

Șörecele, decât a fost, a fugit de sigur de spaimă. — — — — —

Se făcu dimineță.

La nouă öre mă dusei în sala de mănöare. Părinții mei se aflau deja la masă; lângă dênșii șadea Clotilda.

Buna mea mamă mă sărută pe frunte, cum făcea, când eram încă nefăsurat.

„Ei, Gabriel?“, dăce ea încet, și vocea și privirea ei mă pötrunseră adönc.

Clotilda făcu câte-va glume, pe cari nu le aflai la loc. Vorbirăm despre călătoriä. După prânz plecarăm la München. Soția mea ducea bagagiul de mână; ea era förte economă.

Intrarăm într'un oupeu pentru fumători, din cauza soției mele. Acésta nu-mi prea plăcea, dör în călătoriä de nuntă dăci la töte: da. Ei, nu pot povesti töte detaliurile; paturile din hotel erau de obicei prea scurte, așa încât totdeuna trebuia să pun nisce scaune pentru picioarele ei; în scurt am pățit multe, ceea ce de sigur alți călători de curend căsătoriți n'au pățit. Ași puté scrie volumuri întregi despre aceste pățanii.

„Frumösa Gabriela“, amicul nostru gustă colosala sa fericire în căsătoriä numai trei ani de dije.

„Thildi“ muri, abia fiind în vörstă de trei-deci și trei de ani, în urma unei otrăvirii provenită din nicotină.

Ucu.

morand pentru care au ajuns în Vaș și Seghedin. Ba — măcar de ași fi rzu profet — acesta vor cere-o României neschimbat chiar și după revisuirea legii electorale.

Domnii martiri au variat érašii această melodiă (revisuirea legii electorale) și cu ocazia vizitei lor la ministrul președinte, și d-l ministru de justiție aceștia au recunoscut scăderea legii electorale. Da, legea electorală are „scăderi”, însă în favoarea Românilor(?) și spre greutatea Maghiarilor(?)...

Apare de ajuns de aici, că această a doua probă a împăcării nu cuprinde orecare greutate mai mare. De aceea, decât e vorba de condițiuni, atunci se recomandăm noi una: binevoescă a rupe ori-ce legătură cu România și cu irredenta de acolo și a primi fără de nici un cuget rezervat — chiar și cu eschiderea teritoriilor de limbă — unitatea indisolubilă a statului maghiar. Ast-fel pace va fi între noi; alt-fel nu!

Din parte-ne ne permitem observarea, că a fost și este greșelă și păcat a-și pierde cine-va timpul în convorbiri cu reprezentanții unei presse, care drept preț și condiție a păcii nu scie să cêră, decât rușinosă capitulare și înjugare la carul maghiarismului violent.

SCRIRILE DILEI.

12 (24) Septemvre.

In ziua inaugurării podului peste Dunăre, 14 Septemvre, mai multe trenuri de plăcere vor porni din gara de Nord la Cernovada prin transbordare la Dunăre. Trenurile acestea vor pleca la 6 ore și 35 dimineața. Intorcerea dela pod va avea loc la 4 ore 51 p. m. Prețurile pentru ducerea și întorcere vor fi: clasa I, 10 lei, clasa II, 7 lei și clasa III, 4 lei. Pentru a evita aglomerațiuni, la vânzarea biletelor în ziua plecării, s'au luat măsuri, ca cu începerea de Duminecă, 10 Septemvre, să se vândă bilete atât la gara de Nord la un guichet special, cât și la su cursala din strada Vămii (fundatiunea Carol I), în toate zilele dela orele 9—12 a. m. și dela 2—6 p. m. S'au luat de asemenea dispozițiuni pentru înființarea unor bufeturi, unde publicul se potă găsi cele necesare pentru mâncare.

Durere patriotică. Compatrioții maghiari nu încep de „panslavism” nici chiar în America. Foile unguresci spun, că în Pensilvania se află o colonie numărösă de unguri, cari în cele din urmă, pentru a li-se apră interesele, au cerut un reprezentant consular. Cererea predată consulului austro-ungar la Pittsburg, Toma Dessewffy este — spun foile maghiare — subscrisă de mai multe sute de lucrători unguri. In rugare se spun cu colorii vii greutățile și năcasurile cu cari se luptă 15.000 de unguri restățiți prin Pike, Wypne, Susneham, Wyoning, Lackawanna, Luzerne, Carbon, Monroe și Columbia, și al căror număr creștea mereu. „Atăta popor — se dice în cerere — merită atențiunea statului (ungar, firesce). Nu trebuie permis ca să fiă despoiați pe cale mișelösă. Căci la urma urmelor, tot numai dulcea noastră patriă va avé folos din aceea, că noi ne vom puté reintörce acasă ca cetățeni cu stare”. Rugarea lucrătorilor este, ca să se constituie un reprezentant consular în acele părți, și încă cu reședința în Hazbeton. Dér rugarea nu se nărginesce numai la atăta, ci se recomandă chiar și persóna acomodată pentru purtarea acestui post, anume Németh János negustor din Hazbeton, care mai este tot-odată de present și notar public, și intrunesc simpatiile poporațiunei. Durere însă — dic aici foile unguresci, cu voce tremurândă — durere, că și aici panslavismul agitativ panslavist, și aceștia, panslavisti, mișcă toate petrele pentru ca nu Németh, ci candidatul lor să reușescă. Töte justele aspirațiuni sunt în ochii ungarilor panslavism, dacoromânism și mai scie Dumneșeu ce!

Din Bucuresci se anunță, că Vineri seara a avut loc, în sala Hugo, banchetul

dat de colonia italiană, cu ocazia aniversării de 25 de ani dela liberarea Romei. S'au ridicat toate de cătră marchizul Becaria d'Inoisa, ministrul Italiei la Bucuresci, d. N. Filipescu, primarul capitalei, L. Cazzavilan, dr. Belciugățean, Roberto Fava etc. Banchetul, la care au luat parte vre-o 80—90 de persóne, s'a terminat la ora 11 și jum.

Cununia. D-l Laurian Voda, absolvent al facultății teologice din Blăși, își va serba cununia cu amabila d-ra Cornelia Pop Bota, Duminecă în 29 Septemvre n. c. la orele 3 p. m. în biserica română gr. cat. din Șard. — Adresăm felicitările noastre cele mai sincere tinerei părechii!

Nazarenism între Români? Din Giula se scrie diaresem unguresci, că nazarenismul se înmulțesc pe acolo în modă înspăimântător. In Giula ar avea mai multe „biserici”, în cari își țin adunările în timp de noapte. Se dice apoi, că nazarenismul ar lua dimensiuni și printre Români, și că în Chitichaz poporațiunea română ar trece în masse la noua sectă, devenind cei mai fanatici nazareni.

La academia tehnică din Graz se încep înscrierile pentru semestrul de iernă în 1 Octomvre, și duréză până în 15 Octomvre. Academia se împarte în 4 departăminte: școla de ingineria, de clădiri, de construirea mașinelor și școla chimică-tehnică. Ca ascultători ordinari se primesc absolvenții de gimnasiu, cu atestat de maturitate, seu ascultătorii dela academiile tehnice din Viena, Praga, Brünn și Lemberg. Taxa de imatrioulare este 5 fl. și didactul 15 fl. pentru fiă-care semestru.

Avis de concert. Cum aflăm, în săptămăna viitoare va da un concert cunoscută cântăreță, d-șora Laura Konapasek, la care concert își vor da concursul lor și tinerile artiste în pian, surorile Elsa și Gretchen Krummel.

Bal în Bistrița. Comitetul ales pentru aranjarea festivităților împreunate cu sfințirea bisericii gr. cat. din Bistrița invită cu totă onórea la Balul ce-l va aranja Duminecă la 29 Septemvre n. a. c., (ziua sfințirii) în sala din „Hotelul cetăței”. Pentru comitetul arangiator: Gavr. Vertic, jude reg. în pens. president; Ștef. Porutiu, cassar; Proc. Cutean, controlor; Dr. Dem. Ciuta, Dr. Gavr. Tripou, Mih. Mihailaș, Dr. Teod. Pasou, G. Curtean, Dr. Ales. Silași, Dr. G. Linul, Dion. Longin, I. R. Chereșeș, Iul. Dombradi, Sim. Pop, Vas Pop, Iul. Moldovan. Prețul de intrare: pentru o persónă 1 fl. 50 cr.; pentru familiă de doi membri 2 fl. 50 cr., ér dela trei membri în sus 1 fl. de persónă. Venitul curat este destinat în folosul bisericii, care se sfințesc. Marinimósele suprasolvieri se vor cuita cu mulțumită pe cale diaristică. Inceputul precis la 8 ore seara. In paușă, sub conducerea d-lui V. Pop, 14 tineri țărani din Bistrița vor juca „Călușorul” și „Bătuta”.

Serbările din Roma.

In 21 c. Sâmbătă, Regele și Regina Italiei au primit la Quirinal în timpul dimineței, birourile Senatului și ale Camerei, 50 de senatori, 150 de deputați, 200 de primari și președinți de consilii provinciale. Regele a mulțamit pentru marea parte, ce a luat Parlamentul la serbarea dela 20 Septemvre.

După amieđi s'a făcut inaugurarea congresului istoric în fața Regelui, a Reginei, a prințului moștenitor, a delegaților corporurilor savante austriace, franceze, prusiene. D-l Bonghi a fost ales președinte. Tot după amieđi vr'o patru-șeci de asociațiuni radicale cu drapele și musică s'au dus la Janicule ca să depue o coronă pe mormântul lui Garibaldi. Nouș deputați radicali făceau parte din procesiune: unul dintr'ensii, d-l Vendemini, a rostit un discurs foarte aplaudat de mulțime. In timpul

serei cartierul Borgo a fost iluminat în mod strălucit.

Duminecă în 22 c. părechia regală, însoțită de prințul moștenitor, de d-l Crispi și de autorități, a inaugurat podul „Humbert” pe Tibru, apoi splendidul și grandiosul monument al lui Cavour. Suveranii au fost aclamați în mod călduros. S'a făcut o manifestație impunătoare, număröse asociațiuni au depus coróne; primarul a rostit un discurs în memoria lui Cavour. După aceste Suveranii au primit la Quirinal deputațiunile a 400 de asociațiuni lucrătore, reprezentând 15.000 de lucrători. Aceștia au oferit Regelui un album bogat cu o adresă.

In timpul serii a fost la Quirinal un prând de gală de 300 de tacámuri. O mulțime imensă a asistat la serbarea feerică de pe Tibru.

SCRIRI ULTIME.

Ađi primim dela corespondentul nostru din Pesta o declamațiune, ce au făcut-o eliberații dela Seghedin și Vaș în forma unei convorbiri, având să esplice pasul lor întreprins la ministrul-președinte Bánffy și la ministrul de justiție Erdely.

Tot ce se dice în resumatul acelei convorbiri ne este cunoscut deja din telegramele particulare, ce le-am primit în privința aceasta. Ca lucru nou poté trece numai declarația toștilor întemnițați, că ei vor lupta și de aci încolo pe căile legale și constituționale, „doresc însă, ca actul îndurării Majestății Sale să însemneze inaugurarea unei epoci de conciliațiune între popórele acestei țeri”.

DIVERSE.

Din America. Cum că femeile din lumea nouă fac în timpul din urmă încercări pe töte terenurile, ne mai convingem și din câte-va date biografice ale unei mame cu numele poetic Helene Scott din noul Mexico. Ea — care de alt-cum trecea în ochii lumii de o veduvă ce nu se îngrijesc, decât numai de copii săi — în orele libere se ocupa cu furatul de cai, în care profesiune romantică sta în fruntea unei bande de tâlhari ca conducătoare. Madame Scott, care îmbrăcată în haine bărbătesci era un ficior foarte frumos, purta numele de Curly Hancock, din cauza pletelor lungi date peste umeri. Acestă bandă și-a făcut timp îndelungat mândrele în dragă voiă, deore-ce Curly Hancock era foarte inventivă. La urma urmelor însă totuși puseră brânca pe frumoșă veduvă. Dér lucrul naibei, americanii în loc să o pedeșesc, iau dat drumul, ba unii iau mai colectat și parale. Ajungând adesea înaintea tribunalului, veduva spuse, că s'a apucat de meseria sa din cauză, că nu avea cu ce-și susține copii. Nu-i vorba, avea ea ceva dreptate într'asta, dér motivul principal al pășirii ei pe noua carieră, era un bandit draguț la chip. Judecătorii o au declarat de nevinovată, unii filantropi iau colectat ceva bani, aflându-i chiar și o loquintă. Dér noul mod de viață nu-i plăce frumósele amazóne, din contră arată o foarte mare aplicare spre... pictură. S'a și exprimat, că cei mai frumoși ani din viața ei au fost acei patru ani petrecuți în fruntea bandiților.

Omenii harnici. Poporul din Canada, care e un amestec din Francesi și Englesi, se înmulțesc grozav. In provincia Quebec s'a creat deună-đi o lege, după care ori-ce famiie cu 12 copii legitimi primesc dela stat o întindere óre-care de pământ. In virtutea acestei legi s'au împărțit deja pământuri la 1742 familii, cari au dovedit, că au cel puțin 12 copii. Se dice, că în Canada există familii cu 30 și mai mulți copii. Intre alții s'a prezentat uu tată de familiă reclamând teren pentru 36 copii. Un altul avea numai 17 copii, dér s'a scușat dicend, că mai are timp, deore-ce nevasta sa e de abia 30 ani. Cei mai mulți din copii lui erau gemeni.

Descoperirile de aur, aprópe töte sunt a-se mulțami curatei întâmplări. In a. 1857 își căuta un indigen măgarul, și descoperi teritorul de aur din Guiana, după care Sir Walter Raleigh căutase timp îndelungat înzédar. Câmpul de aur din Scoția nouă s'a descoperit la 1861 de cătră un bărbat, care se opri la un păreu pentru de a-și astimpăra setea. El observă sub o petrá un grăunte de aur, și căutând mai departe află mai mulți grăunți. Pătura de aur din Carolina nordică o descoperi un băiat, care merse într'o dimineță să se scalde într'un riu în grofiatul Cabanas. Copilul se împiedecă de o petrá galbenă, care nu a fost altoeva, decât un bulz de aur, 25 fontți de greu. In California descoperi aurul James Wilson Marschall Gold, săpând la cêpă. Praful de aur se lipi de lopata hărlețului. Deja Sir Francis Drake sciuse, că în California există aur. Pe timpul reginei Ana, raportă căpitănul Shelvocke, că California e avută în aur, și în mineralogia lui Philipp, edată în 1815, se află următorul pasagiu: „La țermurii Californiei se află un ținut de 14 mile în estensiune, în care se pot afla în pământ bulzi de aur”. Renumitele mine de aur irice de odinioară au fost descoperite de un bărbat iubitor de sport, au ocaziunea pescuitului. El descoperi aur în nășip și ținú descoperirea aceasta în secret, timp de 20 ani. In fine oăsătorindu-se cu o fată tină, îi comunică și acesteia secretul. Soția lui, creșându-l de nebun, făcu lucrul cunoscut și altora, și în urma aceasta în timp de două luni se scóseră din nășipul riuului 10.000 kilograme de aur.

Cari sunt cele mai lățite limbi? O foia germană publică o statistică mai nouă cu privire la cele mai lățite limbi ale lumii. După această statistică, limba chineză e vorbită de 400 milioane, indiană și englesă de câte 100 milioane, rusescă de 72, germană de 60, spaniolă de 48, francesă de 46, japonesă de 40, italiană de 36 și turoescă de 25 milioane ómeni.

Literatură.

In editura librăriei „Socec & Comp.” din Bucuresci (Calea Victoriei 53) a apărut: „Gramatica limbii germane”, studiu aprofundat, lucrat după principiile metodice și practice pentru Români și în special pentru töte școlele publice și private, de Aurel Chicea-Comanescu, doctor în drept, profesor de limba și literatura germană la liceul Lazar. E un óp foarte mare, conținând vre-o 650 pag., împărțite în trei cărți: Cartea I Etimologia; Cartea II Sintaxa; Cartea III Noua ortografă. La fine se află o Tabelă sinoptică pentru aflarea cu înlesnire a scrierei dubioșe a cuvintelor, și apoi un Vocabular alfabetic al tuturor cuvintelor celor mai importante și cari pot fi indoelnice la scris. E cea mai bogată gramatică românescă în felul său, fiind scrisă pe basa unei praxe și experiențe de aprópe 30 de ani. Materia e împărțită foarte sistematic, în părți, secțiuni, capitole și paragrafe, acestea din urmă având pe margine și numere romane, prin cari se indică gradarea materiei, care merge într'o dezvoltare continuă și gradată.

Memorii din 1848/49 de Vasile Moldovan, broșură elegantă, de 11 cöle, format 8°. Prețul unui exemplar e: 50 cr. seu 1 coronă, plus 5 cr. porto postal; pentru România și străinătate 1 franc 50 bani. Comandele se pot face la adresa: Traian H. Pop, publicist, Brașov (Brassó) seu la administrația „Gazetei Transilvaniei.”

In tipografia „A. Mureșianu” din Brașov a apărut: Povestiri economice despre grădinărit, economia câmpului, vierii și pădurii, de Ioan Georgescu. O carte foarte folositoare pentru plugari, scrisă în stil ușor de priceput. Cartea are 136 pag. și costă 25 cr. De vânzare la tipografia A. Mureșianu” în Brașov, și la librăria d-lui Nicolae Ciurcu, Brașov.

„Merceologia și Technologia pentru școlile comerciale, profesionale și studiu privat“, de prof. Arseniu Vlaicu, Brașov. Tiparul tipografiei Arhidieceșane din Sibiu, 1895. Acest op de mare și netăgăduită valoare se estinde pe 895 pagine, cuprindând 57 coli de tipar compres și legibil, având și o mulțime de ilustrațiuni. O lucrare de felul acesta n'a apărut până acum în limba românească. Prețul 5 fl. v. a. Se află de vânzare la Librăria N. Ciurcu din Brașov. La această meritorie lucrare vom reveni cu altă ocaziune, mărginindu-ne de astă-dată a atrage atențiunea publicului asupra ei.

Prin librăria diecesană din Caransebeș se pot procura: Istoriore biblice pentru elevii școlilor populare de Dr. Petru Barbu. Caransebeș 1895. Prețul 12 cr. — Catechismul religiunii ortodoxe-răsăritene pentru școlile populare, de Dr. Petru Barbu. Caransebeș 1893. Prețul 20 cr. Aprobate de Ven. Consistorii din Arad și Caransebeș. — Totodată se anunță, că se află sub tipar: Preparațiuni la Istoriorele biblice, după principiile herbarțiane. — Domnilor învățători, respective Cătecheți, la cererea proprie, li-se trimite gratuit câte-un exemplar din Istoriorele biblice cu o preparațiune.

În Tipo-litografia „Sivestru Morariu-Andrieșoi din Cernăuți, în Bucovina, a apărut: Vinuri din pome, scriere în limba populară, de Grigorie Halip, profesor la școala agronomică din Cernăuți. (Retipărire din gazeta „Deșteptarea“). O carte de

96 pag., foarte de mare interes pentru popor, cum se poate vedea și din articolul „Vinul din mere și din pere“, pe care-l reproducem în extras din această carte. Un exemplar costă numai 20 or.

Doine și strigături din Ardeal, date a ivelă de Dr. Ion Urban Jarnik și Andreiu Barseanu. Acesta este titlul uneia dintre cele mai bogate și mai bune colecțiuni de poesii populare ardelenesci, Tipografia A. Mureșianu Brașov. Conține 431 pagine, cu mulțime de doine de dragoste, de dor și jele, de muștrări și blăstămuri, doine haiducesci, de-ale cătăniei, apoi strigături bătrânesci și colinde. Cartea e însoțită de-o prefață de d-l Andreiu Barseanu, în care se arată, că buna primire, de care s'a bucurat această carte la 1885, când s'a publicat prima edițiune, a îndemnat pe d-l librar din Brașov, Nicolae Ciurcu, să scotă această a doua edițiune, anume întocmită pentru popor. Costă un exemplar numai 75 or. De vânzare la librăria editore Ciurcu în Brașov și la celelalte librării.

Cursul la bursa din Viena. Din 22 Septembrie 1895. Renta ung. de aur 4% 121.60 Renta de corone ung. 4% 99.50 Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2 % 124.25 Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2 % 101.75 Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis. 121.30 Bonuri rurale ungare 4% 97.80 Bonuri rurale croate-slavone. — Imprum. ung. cu premii 158.75 Losuri pentru reg. Tisei și Segedin. 146.50 Renta de hârtie austr. 100.55 Renta de argint austr. 100.90

Renta de aur austr. 121.75 Losuri din 1860 152.75 Acțiuni de ale Băncii austro-ungară. 1054.— Acțiuni de-ale Băncii ung. de credit. 488.25 Acțiuni de-ale Băncii austr. de credit. 402.25 Napoleondori. 9.54 1/2 Mărci imperiale germane 58.95 London vista 120.55 Paris vista 47.65 Rente de corone austr. 4% 100.90 Note italiene. 45.23 1/2

Cursul pietei Brașov. Din 23 Septembrie 1895. Banonote rom. Cump. 9.51 Vând. 9.54 Argint român. Cump. 9.46 Vând. 9.50 Napoleon-d'ori Cump. 9.54 Vând. 9.57 Galbeni Cump. 5.63 Vând. 5.67 Ruble rusești Cump. 128. 1/2 Vând. —— Lire turcoesci Cump. 58.50 Vând. —— Mărci germane Cump. 10.76 Vând. —— Scris. fonc. Albina 5% 100.75 Vând. 101.75

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior. Nrul 9087—1895.

PUBLICAȚIUNE referitoare la evaluarea ulterioară a chiriei după apă pentru partidele trecute cu vederea, cu ocaziunea conscrierii generale. Se aduce, spre știință, că pentru locuitorii acolor case împreunate cu apeductul, în cari s'au instalat hydrometri în decursul anului 1894

și 1895, a avut loc evaluarea ulterioară a chiriei după apa pentru acel timp încă înainte de instalațiunea hydrometrului. Referitorele conspecte se află din 20 până inclusive 27 Septembrie a. c. în orele obicnuite de oficiu, în biroul administrațiunei apeductului, stând fiă cărui cel mult până în 4 Octomvre 1895 în drept de a-și ascerne acestui Magistrat în contra acestor conspecte reflectările scripturistice.

Dela acele partide, cari cel mult până în 15 Octomvre a. c. nu-și solvesc taxele de apă satorite, și cari nu au reclamat în contra acestor taxe, se vor incassa aceste taxe deodată cu aruncul comunal pe cale de execuțiune.

Solvirea acestor taxe are de de a-se efectui la administrațiunea apeductului pe temeiul libelelor pentru taxele de apă deja imanuate partidelor.

Statutul pentru apeduct se poate căpăta în biroul administrațiunei apeductului.

Brașov, 17 Septembrie 1895. 775,1—1 Căpitănatul orașenesc.

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potă cumpăra în librăria Nicolae Ciureu.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghiriș - Turda, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Simeria (Piski) - Hunedóra, Brasov - Zernești, Mureș-Ludoș - Bistrița, Arad - Timișóra, Cucerdea - Oșorheiu - Regh.-săsesc, Careii-mari - Zetău, Sighișóra - Odorheiu-săcuesc. Each section contains train schedules with columns for train type, time, and price.

Nota: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se oeti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre însemnăză orele de nopțe. Tipografia A. Mureșianu, Brașov.